

- 4© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
- © The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
- © La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Cosmos Maritime Trading și Shipping Agency v. Ucraina* - [53427/09](#)**

Hotărârea din 27.6.2019 [Secția a V-a]

Articolul 6

Proceduri civile

Articolul 6-1

Tribunal imparțial

Tribunal competent să examineze procedurile de faliment, care își avea sediul în fosta clădire a debitorului: *încălcare*

În fapt – Compania reclamantă a introdus pretenții în procedurile de declarare a falimentului unei companii deținute de stat și s-a plâns că tribunalele naționale nu au fost imparțiale.

În drept – Articolul 6 § 1: Nu au fost prezentate materiale în fața Curții care să pună la îndoială imparțialitatea judecătorilor care au examinat cazul reclamantului în baza testului subiectiv. Problema viza îndeplinirea testului imparțialității obiective de către judecători și de tribunale.

Procedurile în discuție vizau falimentul, o procedură în care rolul tribunalului național era să asigure o împărțire ordonată a activelor debitorului între creditorii acestuia. Compania reclamantă a prezentat, atât în fața tribunalelor naționale, cât și în fața Curții, dovezi *prima facie* că tribunalul comercial sesizat cu cauza de declarare a falimentului își avea sediul în clădirea care a fost transferată de la debitor tribunalelor cu puțin timp înainte de începerea procedurilor de faliment, atunci când debitorul se afla deja în incapacitate financiară, iar acest transfer s-a finalizat când procedurile de faliment erau deja pendinte. Nu a existat vreun răspuns la argumentele companiei reclamante în această privință, în afară de decizia unei judecătore, potrivit căreia ea nu era afectată de acest transfer, deoarece a preluat cauza la o dată ulterioară transferului. Era notabil faptul că judecătore, chiar respingând cererea de recuzare, nu a pus la îndoială că transferul a avut loc cu adevărat, așa cum a susținut compania reclamantă.

În asemenea circumstanțe, în ciuda absenței motivelor de a pune la îndoială imparțialitatea judecătorilor vizați în particular, percepția companiei reclamante că tribunalul care examina cauza nu era imparțial nu putea fi considerată chiar nefondată în mod vădit, de un observator obiectiv. Această percepție viza tribunalul de primă instanță în sine, nu pe judecători în mod individual.

Din acest motiv, singurul răspuns al tribunalelor naționale la preocupările companiei reclamante în această privință, în măsura în care un judecător al tribunalului comercial nu fusese afectat, personal, de transfer, nu putea fi considerat suficient. Articolul 6 § 1 impunea o obligație în sarcina fiecărui tribunal național de a verifica dacă, odată constituit, era „un tribunal imparțial”, în sensul acestei dispoziții care, ca în cazul companiei reclamante, a fost contestat din cauza unui motiv care nu părea din start nefondat în mod vădit. Totuși, nici Tribunalul Comercial, nici Curtea de Apel nu au efectuat un asemenea control care ar fi făcut posibilă remedierea, dacă se dovedea necesară, a unei situații contrare exigențelor Convenției.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

De asemenea, Curtea a constatat, în unanimitate, încălcarea articolului 6 § 1 cu privire la durata procedurilor.

Articolul 41: 10,000 EUR în privința prejudiciului moral suferit; capătul de cerere privind prejudiciul material – respins.

(A se vedea, de asemenea *Ramos Nunes de Carvalho e Sá v. Portugalia* [MC], [55391/13](#) et al., 6 noiembrie 2018, [Nota informativă 223](#); *Morice v. Franța* [MC], [29369/10](#), 23 aprilie 2015, [Nota informativă 184](#); *Boyan Gospodinov v. Bulgaria*, [28417/07](#), 5 aprilie 2018, [Nota informativă 217](#); și *Remli v. Franța*, [16839/90](#), 23 aprilie 1996)